

KOMMUNISTISK POLITIK

Demonstrationen mod nedskæringer på børneområdet på Rådhuspladsen i København 16. juni 2010

FRANK DU KOMMER IKKE MED TIL MIN FØDSELSDAG!

Nr. 13

14. årg.

2010

25. juni

9. juli

Støttepris 20 kr.

Tema: Kapitalens medier - og venstrefløjens

Efter VKO s. 2 • Kapital og medier s. 3 •

KPnetTVs 'udsendte' s. 5 • Under huden på fattigdommen s. 7 •

Finder vi os i det s. 8 • Nulvæksten effektueres s. 9 •

Der varsles generalstrejker s. 10 • Blokadelempelse fup s. 11 •

Gazas humanitære katastrofe s. 13 • Kinesiske arbejdere s.14 •

Bolivia: Same old story s. 15 • Høgni Hoydal, MF s. 16 •

Debat s. 18 • Historisk sejr i Oakland s. 20 • Tillæg: Sommerlejre 2010

Efter VKO

KOMMUNISTISK POLITIK

Håbefulde talenter hos SF drømmer i denne tid sødt om Hministerliv og fordeler indbyrdes posterne i en Thorning Schmidt-regering. Opinionstillene ligger stabilt lavt for VKO – alle tre partier ligger under deres stemmetal fra sidste valg, hvor Fogh var statsminister og ikke kunne slås af den håbefulde socialdemokrat. Pia Kjærsgaards fremmedfjendske flok ser ud til langt om længe at være gennemskuet af mange, der var faldet for deres sociale demagogi. Hendes ny lovfæstede forslag om halvering af dagpengene m.m. har afsløret, at det sociale hos partiet netop var demagogi, og drømmen hos DF om at blive regeringsparti er skudt ud i fremtiden.

VKO nærer et spinkelt håb om, at Naser Khaders efterladte valgfidus fra sidste gang - Liberal Alliance - kan gøre det igen og sikre endnu en periode for en VK-regering. Tilsyneladende er der systematisk pumpet medlemmer og vælgere fra regeringspartierne til den liberale fidus, som kun har gjort sig perifert bemærket ved at rykke fra den 'absolutte midte' i dansk parlamentarisk politik til at placere sig til højre for Venstre.

Hvad der bare siger noget om, hvor seriøst det hele er. Men fidusen må siges at være mere end tvivlsom. Valgkaninen er brugt.

Regeringen synger på sidste vers. Det er Rlet nok at se. De kvikke journalister i de borgerlige medier har også opdaget det, og efter otte mikrofonholdende år med Anders Fogh og hans VK-regering har de fundet den kritiske tone frem. Det vil ikke skade at holde sig på god fod med den opposition, der er gør sig parat til regeringstabetterne.

Krisen bider hos VK, og får partierne til at bide af hinanden, undertiden i fuld offentlighed. Det er ikke noget kønt syn, ligesom sammenbruddet for det franske fodboldhold ved VM for åben skærm heller ikke var det. Men så skal VK jo ikke have karakterbedømmelse for æstetik.

Karakteren for VK-politikken efter snart ni år og to statsministre er helt i bund, efter samtlige skoleskælaer, fra slet og

minus 16 til den nuværende syv-trins skala minus 3 for den ringe præstation.

Og mens de unge SF'ere drømmer og LO-formand Børsting lukker dampen ud på sine medlemmer og opfordrer til at afvente et valg og en ny regering, før der skal gøres noget, fortsætter VKO dens nyliberale felttog. Det betyder ulykker og forringelser hver eneste gang, den beslutter noget, hvad enten det er i form af lovgivning eller indgåelse af nedskæringsaftaler som nulvækstaftalen med kommunerne. Eller i form af mere eller mindre formelle internationale aftaler som senest i EU om at lande, der har sagt Nej til euro'en, alligevel skal behandles og vurderes efter euro-landenes aftaler.

Det betyder i sin konsekvens opgivelse af den sidste rest af økonomisk selvstændighed, hvad der længe har stået på regeringspartierne og det meste af oppositionens program. De vil trives som administratorer af den nordlige provins. Folkebevægelsen mod EU har forlangt en folkeafstemning om Løkkens løfter, der igen er i strid med den pænt omtalte og lidet fulgte grundlov.

Folketingsmedlemmerne rapporteredes under afslutningsdebatten at være i højt humør ved udsigten til en lang sommerferie, som de synes er velfortjent. De skulle lige først vedtage 'genopretningsplanen', der sparker til børnefamilier, arbejdsløse og andre, den kapitalistiske krise uden egen skyld har sendt til tælling.

Hver dag med VKO bringer nye ulykker, og efter sommerferien er situationen den samme: 'Genopretningsplanen' skal iværksættes – i første omgang gennem kommunale nulvækstbudgetter. Her vil der blive kæmpet, ligesom elever og studerende eller offentligt ansatte og dagpengemodtagere eller potentielle dagpengemodtagere ikke vil acceptere den.

Selvom S og SF drømmer, og LO-formanden lader stå til, kan VKO bremses og sættes på porten.

Redaktionen 22. juni 2010

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

APK's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 02.07.10

*Et rødt medie tager form***KPnetTV og 'vores udsendte'**

KPnetTV med sine reportager fra gaden er hurtigt blevet en succes på youtube, hvor der på et halvt år er lagt mere end 50 indslag ind. Men hvad er ideen med det hele?

Kommunistisk Politik har taget en snak med KPnetTV's ofte udsendte reporter om projekt KPnetTV.

Det blev til nedenstående interview med en oplagt KPnetTV-reporter, der udstråler lige så lidt tro på janteloven som tro på objektiv journalistik.

- *KPnetTV er blevet en stor succes. Antallet af seere, abonnenter og venner vokser hele tiden. Videoerne bliver flittigt brugt af forskellige aktionerende organisationer og bevægelser. Hvorfor rammer KPnetTV i plet lige nu?*

- Vi ser, og har gennem længere tid set, medierne gå med den almene politiske dagsorden mod højre. Dækningen af politiske tema'er hos DR, TV2 osv. er en dækning af blok-S kontra blok-V, hvor den journalistiske opgave jo nærmest bliver at lede med lys og lygte for at finde forskellen på de 2 blokke, og så spørge lidt ind til det. Vores vinkel er at der ikke er nogen nævneværdig forskel, og at det er fra 'gaden' forandringen kommer. Derfor rammer vi et publikum, som selv er en del af bevægelser mv. eller som er interesserede i den historie, reportagen fanger.

- Det er der ikke nogen andre, der gør, heller ikke blandt de progressive medier, og samtidig har vi jo lynhurtigt udviklet et internet-TV tillæg til en net-avis, som efter min mening i kvalitet slår alle de andre netaviser med mange banelængder.

- Som den økonomiske krise skærpes, så gør modsætningerne mellem klasserne det også, og behovet for oplysning, debat, indtryk fra kæmpende bevægelser osv. øges. Ikke fordi vi ikke kunne have søsat projektet med succes for et par år siden, men krisen påvirker altså og øger behovet. Og hvis jeg må

tilføje, så oplevede vi hos KPnetTV også en stærkt øget interesse efter Israels overfald på Freedom flotilla, da der jo mildt sagt er tendens til pro-Israel dækning i de borgerlige medier.

- *Hvad prøver I at afspejle og rapportere om med KPnetTV?*

- Hvis jeg skal sige det kort: de folkelige og progressives bevægelses teori og praksis i lyd og billeder. Vi vil godt styrke de progressive stemmer og vise, at der jævnlige går rigtig rigtig mange, og mange forskellige mennesker, på gaden. Efterhånden lykkes det rigtig godt, og vi får meget positiv respons fra demonstrations-arrangører og deltagere, og derudover også fra seere og bekendte, der ærgres sig over de ikke selv var med til den ene eller anden demonstration.

- *Hvad synes du selv I virkelig har haft held med og har kunnet gøre noget, andre medier ikke kan.*

- Vi kommer meget mere rundt om emnerne, det er ikke 'pligt-interviews' vi laver, men interviews der kan udvide horisonten hos nogle seere. Vi kan også fange og indkapsle forskellige protesters indhold og stemning meget bedre, og kæle mere for udtrykket i den færdige video. Vores nyere videoer er jo nærmest kortfilm, med grafik og lyd, der understøtter hinanden.

- Når vi kommer til demonstrationer

her, omkring 7 måneder efter vi startede, bliver vi også genkendt af diverse fotografer, journalister og arrangører, samt folk vi tidligere har interviewet. Mange smil, og en tillid der gør at vi kan orientere os godt, og komme i kontakt med mange mennesker.

- *I definerer jer som KPnets TV-kanal – altså for den dagligt opdaterede hjemmeside for Kommunistisk Politik. Hvordan supplerer disse medier hinanden og hvad er forskellene? Og hvordan står KPnetTV i venstrefløjens mediebil- lede*

- Mange spørgsmål, og mange store spørgsmål! Det startede jo alt sammen for 13 år siden med udgivelsen af et blad, sat op og trykt og sendt med posten til abonnenterne. Så blev nettet virkelig en vigtig medie-plattform - og den greb og brugte kpnet - og i dag er det sådan, at langt de fleste medier har et net-TV. Bladet er jo koncentratet af en 14-dages periode, både bagud og fremad, og afspejler en sammenhæng i tingene, samt en prioritering af stof.

- Nettet er den hurtige daglige opdatering, opdatering af nyheder, aktivitets-kalender, links til orienterende stof og en hel verden i kamp. Net-TV supplerer de to andre former, med billeder og meget mere. Det gør nogle historier mere spiselige, trækker politiske sammenhænge op med billeder, viser den politiske udvikling og bevægelsernes modsvar, uden at det bliver en artikel

der starter med ”igen og igen...”.

- Det viser 'live' hvordan mange går på gaden med gejst og kloge ord, man er med også uden at være der rent fysisk. En reportageartikel kan opfattes lidt trøstende som ordene ”Der er nogle der ude et sted der kæmper”. Sådanne artikler har selvfølgelig deres berettigelse, men som opløfter for politisk halvdeprimerede røde (og dem er der nogle stykker af), og som kontra til håbløsheds-snak virker Tv-mediet rigtig godt. Mobiliserende, Som beforder af energi.

- I venstrefløjens mediebillede står KPnetTV som det eneste reelle internet-TV som den tredje side i trekanten blad-net-billed/lyd, og det gør, at vores produktioner bliver brugt flittigt. Det er meget positivt for os, hvordan vores videoer ender på demonstrations-arrangørers hjemmesider og facebook.

- KPnetTV rammer nok også ret godt den yngre generation, det er rutinerede net-surfere, youtubere, facebook'ere osv. Med al respekt for skrivemaskinegenerationen, der jo efterhånden er kommet godt efter det, så er de unge en gruppe, som KPnetTV nok appellerer relativt mere til.

- I er selvfølgelig et helt hold bag kanalen, selvom man kun ser reporterne med mikrofonen. Hvem er det?

- Ja, vi er næsten altid et team på minimum 2 ude, en reporter og en kameramand. KPnetTV-redaktionen har så derudover en gennemsnits-alder, der gør, at vi ikke kan huske, hvornår der sidst var det modsatte af nedskæringer på det offentlige område. Det er kammerater fra og omkring DKU, yngre APK-kammerater mv. alle sammen unge og friske folk der har masser at tage sig til med studier og arbejde. Så vi er nødt til at være en større håndfuld omkring for at få bare næsten alle demonstrationer mv. med. Og på trods af det er der jo mange reportager og dokumentarer mv. vi ikke når at lave, men vi har et ret godt stabilt niveau med den gruppe, der er omkring projektet nu. Og så har vi jo som sagt livet foran os.

- Hvad er egentlig teknikken og omkostningerne ved at lave nettv? Er det noget alle kan gå i gang med?

Tja, i sådan en krisetid vil jeg nødig sige ”Alle kan bare købe et kamera, en mikrofon osv.”. Omkostningerne ved at lave net-TV er meget lavere end for bare nogle år siden, og de fleste vil kunne gå i gang med det. Bedst er det jo at være en gruppe omkring sådan et projekt, for ellers kan indkøb til opstart af projekt internet-TV godt koste en mindre sommerferie for den enkelte arbejder. Men noget af det vi oplever, når vi er ude, er at vi langt fra er de eneste, der har gang i filmrullerne. Flere af vores youtube-venner laver selv lignende videoer, og selvom de er præget af mindre hold bag - og måske endda enkeltpersoner med håndholdt kamera - har deres videoer en værdi, og vi har flere gange linket til andre youtube-kanalers videoer.

I forhold til økonomi vil vi derudover anbefale dem, der godt vil lave TV og ikke har de store midler, at bruge det gratis/open source (computer)styresystem Linux, når videoer skal redigeres. Der kan man få en stak forskellige og gratis video og lyd-programmer. Det vi bruger hedder Kdenlive.

- I er også begyndt at tekste nogle af indslagene på engelsk. Er der også international interesse for kanalen?

- Det er der i allerhøjeste grad. Anledningen til at tekstning blev et preserende spørgsmål er, at vi har lavet et interview med Niels Harrit, lektor i kemi på Københavns universitet, om 11. september 2001, de 3 tårnes kollaps, Newtons love osv.. Fra engelsktalende seere fik vi opfordring til at tekste videoen, og det er også et tema med almen international interesse, så det var en god anledning til at søsætte en tekstning.

- Og så åbner det nu en ny verden, eller måske bare den gamle verden på ny... Det er i hvert fald noget vi skal dykke lidt ned i. Både gennem DKU og APK, og gennem forskellige personlige kontakter har vi jo indsigt i, og kontakt til, progressive bevægelser i mange andre lande, og vi har planer om at bruge dette netværk til interviews mm.. Så tekstning er relevant ved særlige anledninger til at udbrede et dansk politisk spørgsmål, der kan have international interesse, og så til at formidle de progressive vinkler fra andre lande til vores danske hovedpublikum. På den

måde kan vi skabe en kommunikation med ligesindede i andre lande, og er ikke hensat til at høre hvad utroværdige statsledere fremturer med.

- Hvad vil I ellers prøve at udvikle fremover - har I gang i nogle spændende projekter lige nu?

- Om vi har! Lad mig starte med at sige lidt om udviklingen inden jeg overlevere dig vores mange sider lange liste med gode ideer. KPnetTV og internet-TV er et nyt medie, 7 måneder gammelt for os, og relativt nyt for hele medieverdenen. Vi mener allerede vi har taget en førertrøje på i denne kategori for de røde medier, og vi lægger fortsat afstand til forfølgerne!

- Lad mig også sige at KPnetTV jo ud fra et politisk-ideologisk udgangspunkt hovedsageligt dækker og styrker taktiske spørgsmål, eller såkaldte 'dagskampe', men derfor stadig er en strategisk satsning for KP/kpnet, og tankerne om hvad og hvorhen dækker et længere tidsrum fremad.

- Vi har tanker om ugentlige nyhedsudsendelser, der sendes live med gæster i studiet, og indslag fra hele landet, der er produceret i løbet af ugen. Dvs. også hen ad mere reel TV-produktion, selvom vi nok ikke skal tro, at vi ligefrem bliver budt velkommen på antennekablerne, og derfor tænker mere på live-stream a la DR's net-player.

- Vi har tanker om længere dokumentarer og vi er i gang med én, der har vores gode kammerat, modstandsmanden Frede Klitgård, og hans historie, i en hovedrolle. Rundbords-samtaler, internationale net-interviews, indslag der går i dybden med ideologi, marxisme-leninisme, skolings-indslag, humoristiske indslag, og meget meget mere.

- Så der er nok at tage sig til, og jeg kan ikke lade vær med at tænke lidt på filmen ”Outfoxed” om Murdoch's imperium, som jeg så forleden (uden nogen politisk sammenligning) og smile lidt. Men jeg vil anbefale at man ser en af vores oldgamle videoer fra for et halvt års tid siden, og så en af de nyeste, og bemærker den udvikling, der har været indtil nu. For det lover alt sammen rigtig rigtig godt for KPnetTV.

Under huden på fattigdommen

Dagplejere og hjemmehjælpere kommer hver dag bogstaveligt talt indenfor hos fattigdommen i Danmark. VKO's kommunalaftale og genopretningsplan vil kaste endnu flere i den sociale massegrav

EU har erklæret, at 2010 er fattigdommens år. Det kommer sig af, at man på Lissabon-topmødet i 2000 besluttede at reducere fattigdommen frem til år 2010. Det må siges at være mislykket med bravur, hvilket gælder for såvel indenfor som udenfor EU's grænser. EU fortsætter hæmningsløst sin imperialistiske udplyndring af andre lande. Inden for EU kan man jo starte med at spørge grækerne, hvordan statsbankerotten har hjulpet på deres levevilkår. Med henvisning til en nødvendig gælds-sanering har EU-landene over en bred bank gennemført krisepakker, der tager fra de fattige og giver til de rige.

Fattigdommen vokser i Dk

- Antallet af fattige danskere er steget med 26 pct. siden 2001
- Fattigdommen rammer også etnisk skævt: Hver 7. indvandrer fra ikke-vestlige lande lever i fattigdom, mens det omvendt "kun" gælder for hver 40. etniske dansker

Danmark er bestemt ingen undtagelse. FOA har i deres seneste medlemsblad sat fokus på fattigdommen i Danmark. Forbundet har et usædvanligt godt udgangspunkt, idet mange af deres medlemmer hver dag så at sige besøger "fattigdommen".

"Fattigdommen i Danmark vokser og har gjort det siden 2001. Det gælder både langvarigt fattige og antallet af børn i fattige familier. Den er ikke kun noget, vi ser på billeder fra u-landene. Vi har den hos os selv."

Således indledes temaartiklerne i *fag og arbejde*. Danmark "udmærker" sig desværre ved fortsat at modsætte sig

2000 gik til demonstrationen mod nedskæringer på børneområdet på Rådhuspladsen i København i forbindelse med det afsluttende møde i Borgerrepræsentation den 16. juni.

definitionen af fattigdomsgrænse. Flertallet i Folketinget nægter at anerkende EU's og OECD's grænser; men vil ikke selv "byde ind". Så meget indhold lægges der i et fattigdomsår.

I hælene på en dagplejer

"Dagplejerne på Langeland ser fattigdommen hver dag. Her som i andre udkantsområder er fattigdom og social udstødelse en virkelighed, man ikke så let kommer udenom", skriver fag og arbejde: Omkring hver femte barn er en sag i kommunens familieafdeling og hver 12. barn lever i fattigdom. Antallet af anbringelser er 66,7 pct. højere end i resten af landet målt i forhold til indbyggertallet.

- Vores oplevelse er, at der ofte griebes for sent ind, når vi gør opmærksom på problemerne, siger dagplejer og tilidsrepræsentant Annette Larsen.

Arbejdsløsheden på øen er ekstrem, så ofte vælger arbejdsløse forældre at bortvælge dagplejen, hvilket får mange konsekvenser, - heriblandt et afsavn for barnet i forhold til omgang med andre jævnaldrende. Dagplejernes egen vurdering er, at netop arbejdsløsheden og manglende uddannelsesmuligheder er det største problem for de udsatte familier. Børnene i disse familier er voldsomt udsat, hvilket dagplejerne og pædagogerne oplever gennem mange små signaler. Barnet kan være oplejet eller viser ingen glæde ved at se forældrene. Det kan have kontaktsvækkelse eller sen udvikling. Nogle børn

kommer ikke på ferie og nogle ejer ikke overtøj, der passer til sæsonen.

De mange rigtige observationer kommer til at stå i skærende kontrast til det faktum, at kommunerne ikke formår - eller har vilje til - at understøtte de udstødte familier. Til tider tager dagplejerne sagen i egen hånd, som når de for eksempel stiller sig til rådighed som aflastning i weekenderne. Der er mange pile, der peger i retning af kommunernes manglende ansvarlighed. Dagplejer Betina Thejl fortæller om en oplevelse efter tvangsfjernelse af et barn fra en familie, som kommunen ikke havde støttet i tide:

- Jeg synes ikke, der blev lyttet til mine observationer. Det er utilfredsstillende, når vores faglighed ikke bliver

200.000 fattige

- Der er omkring 200.000 fattige (heraf ca. 60.000 børn) i Danmark - studerende er ikke medregnet
- Danmark har ikke nogen fattigdomsgrænse. OECD har bestemt en grænse på 101.157 kr. som årsindtægt efter skat for én person, 153.126 kr. for en familie på 2 personer, 232.398 for en familie på 4. EU har fastsat en grænse på 120.000 kroner for en person
- Danmark er skævvredet med store forskelle for de velstillede kommuner til udkantsområderne. Værst står det til på Langeland og Lolland

respekteret, og der ikke er anerkendelse for det, vi kan som dagplejere.

Hanne Reintoft: Glidetur mod minimalstat

- Det værste er, at mine børn aldrig som andre børn plager, når vi er ude at handle. De ved udmærket, at jeg ikke har råd. Det er det, der gør så ondt, skrev en enlig mor til socialrådgiver Hanne Reintoft. Det værste var ikke selve fattigdommen, men dens spøgelse: Følgesygdommene.

Hvert femte barn vokser op fattig

- Hver femte barn vokser op i en fattig familie, hvilket omtrent er en fordobling fra 2001
- Børnefattigdommen er også skævt fordelt. Top 5 ser således ud: Tønder, København, Langeland, Lolland og Bornholm

Hanne Reintoft rådgav gennem 27 år i radioens sociale brevkasse og ved, hvad hun taler om:

- Fattigdommens omfang er stadig ikke så voldsom, at man politisk ikke kunne løse problemerne, hvis man ellers ville; men det sker ikke. Vi er blevet fattigdomsblinde. Ingen stiller politikerne til ansvar, og når fattigdommen bliver det enkelte menneskes eget ansvar, kan konsekvenserne blive store.

Hanne Reintoft peger på, at den danske velfærdsmodel glidende er ved at blive afløst af en minimalstat, hvor det ikke længere er solidariteten med hinanden eller omsorgen for de sprødeste borgere, der er i fokus. Hun pointerer, at fattigdommens fjæs også viser sig indenfor de arbejdendes rækker, hvor rigtig mange kun tjener 100 kr. i timen. Den lave timeløn benytter politikerne til at holde overførselsindkomsterne nede med ude fra deisen: Det skal kunne betale sig at arbejde. Hanne Reintoft erklærer sig uenig:

- Det er en ond spiral. Det er en fikside, at der skal pisk til for at få folk til at arbejde. Den indstilling skaber blot flere fattige.

Kilde til Faktaboksene:
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Aftale mellem VKO og kommunerne Pakken vedtaget: Finder vi os i det?

Af Kommunistisk Politik

Regeringens aftale med kommunerne for de kommende års nedskæringer indeholder også krav om nye reformer og yderligere privatisering

Hvert år gentager historien sig, sidste års reformer og nyliberale ideologiske felttog bryder sammen og erstattes af nye reformer og udliciteringer.

Den kommunale budgetaftale med regeringen for 2011 er ingen undtagelse. Den såkaldte borgerservice, der knap er kørt ind i de nye kommuner, bliver splittet op igen. De mange millioner, der er brugt på at genopfinde den dybe tallerken, er væk, og de mange ansatte der har måttet døje i flere år med urimelige arbejdstider for at få kommunalreformen til at hænge sammen, står igen overfor valget om en fyreseddel eller at flytte efter arbejdet, når ATP skal overtage borgerservice. Kun 70 ud af de 99 kommuner er kommet så langt, at de har overvundet de tidligere kommunegrænser og flyttet administrationerne sammen. Men så har de også nedlagt de små lokale biblioteker og skoler.

Men minimalstatsregeringen har ikke tålmodighed til at vente på de sidste; opbrud er penge.

'Reformer' er til for at laves om

Den nye reformaftale, som er en del af VKO's såkaldte genopretningsplan, vil heller ikke holde længe. Baseret på de hidtidige erfaringer med offentlig administration efter kapitalistiske forretningsprincipper kan det roligt forudsiges, at i samme sekund alt begynder at fungere efter nogle års flytterod, og sammenbrud i nye IT systemer er overvundet, vil der ske noget igen. Lige præcis på det tidspunkt, hvor sagsbehandlingstiden begynder at blive nor-

malt langsommelig i stedet for dræbende og retsstridig, da vil hele møjet igen blive lukket og udliciteret - måske til Indien.

For di VKO regeringen hader af et ondt hjerte at give fattigfolk det, de har ret til, som f.eks. hjælp til huslejen. I det mindste skal det organiseres, så et eller andet privat foretagende kan tjene penge på at stå for administrationen, og hvis ikke direkte, så indirekte, ved at der bliver hyret vikarer ind, når arbejdspresset sender de ansatte i sygesengen i dynger.

De evindelige omrokninger i administrationen og urimelige sagsbehandlingstider har været kritiseret i årtier. Det er kun blevet værre uanset de mange politikerløfter om mere borger-nær service og afbureaukratisering, og hvad der ellers hykles ved festlige lejligheder.

Privatiseringer

Det er gennem de sidste fire år lykkedes at øge antallet af opgaver, der er udliciteret fra omkring 20 pct. til 25 pct. - svarende til opgaver for 7.500 mio. kr.. Det har generelt betydet forringet service og dårligere løn og arbejdsforhold, som det er kendt fra f.eks. privatisering af skrald og offentlig transport. Men det har også kostet bunker af penge til administration af udbudsmaterialet og kontrolsystemer. Det hele er blevet dyrere. Det har i det hele taget været en ubetinget fiasko, set med normale øjne. Men for VKO er det en stor succes.

Derfor er det ingen overraskelse, at den kommunale aftale for 2011 indeholder en målsætning om at øge andelen af opgaver, der udsættes for konkurrence. Eller med andre ord yderligere udlicitering og privatisering til 31,5 pct. frem til 2015, nogenlunde samme tempo som indtil nu under VKO. Regeringen og Kommunernes Landsforening vil først senere udarbejde et fælles udspil til, hvordan det skal gennemføres. Hvilke

nye opgaver, der bliver tale om, holdes derfor tæt ind til kroppen indtil efteråret.

Det er imidlertid ingen hemmelighed, at regeringen især har sigt på, om der kan snappes bidder indenfor ældreplejen og daginstitutionsområdet. Det har kun alt for tydeligt vist sig, at de virkelige motiver bagved kommunalreformen var profit på bekostning af det lokale demokrati.

Nulvækst betyder store besparelser

”Aftalerne indeholder desværre ikke noget nyt i forhold til genopretningspakken sparevej ud af den økonomiske krise”, siger Dennis Kristensen, formand for FOA.

”Det betyder, at den borgernære velfærd og service går nogle hårde år i møde, hvor forringelser på nogle områder skal betale for udgiftsstigninger på andre områder. Det ses måske tydeligst på ældreområdet, hvor udgifterne på grund af de demografiske ændringer skal stige med 8,5 procent i de næste tre år, hvis den nuværende omkostning pr. ældre skal fastholdes. 0-vækst på ældreområdet vil derfor i praksis betyde besparelser på 8,5 procent. På samme måde ser det desværre ud på de øvrige områder, hvor regeringen ønsker en forstærket indsats i de kommende år, eksempelvis folkeskolen.”

Nulvækst betyder ikke i økonomien status quo. Det betyder direkte tilbagegang. Det er en almindelig tommelfingerregel, at hvis et lands bruttonationalprodukt ikke stiger med op mod 2 pct. er det udtryk for stagnation, at produktionsapparatet forfalder og produktionssevnen forringes.

Nulvækst i det offentlige betyder fyringer af personale – oven i de fyringer, mange kommuner allerede nu er i gang med. Det betyder forringede arbejdsforhold og at de færre ansatte må løbe mere. Det betyder selvklart ringere service, dårligere forhold på plejehjem, i ældreplejen, på skolerne, for daginstitutionerne – hele raden rundt.

Vreden er allerede stor derude. Protester samles op. De demonstrerende forældre i københavnske daginstitutioner kommer igen, hvis ikke kommunalpolitikkerne tager de bebudede nedskæringer af bordet.

Specialskolen

Den økonomiske aftale mellem regeringen og kommunerne for de kommende år indeholder massive krav til at skære ned på udgifterne på de fattigste og til dem, der har mest brug for økonomisk støtte. Det er f.eks. på folkeskoleområdet, hvor udgifterne til specialundervisning af børn er steget støt i takt med årtiers nedskæringer på skolesundhedspleje og skolepsykolog. Og det er sket i samme åndedrag, som undervisningsministeriet konstant har bombarderet lærere og elever med ændringer i undervisningsmetoder, højere klassekvotienter og nedskæringer på de mere kreative fag.

Det skønnes, at næsten 14 pct. af eleverne i folkeskolen modtager en eller anden form for specialundervisning, men området suger knap 30 pct. af de samlede udgifter til folkeskolen.

At nødvendige udgifter og rettigheder for børn, der ikke kan følge med i den stadig mere erhvervslivsorienterede og markedsgjorte folkeskole, alligevel er medregnet på folkeskolens budgetpost har været medvirkende til at skabe falske modsætninger - og er lokalpolitisk blevet brugt som argument for udsultningen den almindelige folkeskole. Samtidig har kommunerne plukket hinanden for ydelser i kategorien

'specialtilbud'. Der er gennem de senere år ikke kommet flere penge til selve specialundervisningen, selvom både Kommunernes Landsforening og VKO-regeringen foregiver det.

Aftalen vil indebære at en række børn mister deres specialundervisnings tilbud og ”problemet” overlades til folkeskolen. Det vil især ramme de børn, der af mange grunde ikke er plads til. Altså dem, der bliver kaldt ’de svage elever’, med udgangspunkt i, at de af den ene eller anden grund ikke passer ind, og deres forældre ikke er velhavende nok til at sende dem på privatskole.

Konsekvensen bliver, at undervisningen tager endnu et skridt tilbage i tiden til den sorte skole, og at de børn, der ikke passer ind, bliver sygeliggjort og institutionaliseret på statens børnehjem for uvrerne unger.

Familier med stærkt handicappede børn bliver meget hårdt ramt.

VKO-pakken vedtaget

Størstedelen af VKO's såkaldte genopretningspakke blev vedtaget af folkettingen den 17. juni trods de omfattende protester og demonstrationer. Det gjaldt bl.a. loftet over børnechecken på 35.000 kroner, som er én af de måder, hvorpå VKO sender regningen for de riges overforbrug til børnefamiljerne.

Det gjaldt også halveringen af dagpengeperioden og fordoblingen af perioden i arbejde, der skal bruges for at genoptjene dagpengereetten. Dette massive angreb på arbejderklassen og dens rettigheder er mødt med protester også fra fagtoppen, men de har været temmelig afdæmpede. Det blev til en stor demonstration ’for at lukke dampen ud’, som LO's meget lidt kampberedte formand sagde.

De sidste elementer i ’genopretningen’ vil blive vedtaget den 2. juli som en ren formssag. Afslutningsdebatten er gennemført, og kåde MFere er taget på ferie. Den varer indtil den 6. oktober.

Men rundt om i landet syder det af harme og protest. I løbet af sommeren og når skoleferien er slut vil den antage nye former og gøre tilværelsen meget surere for VKO og de kommunalpolitikere, der har støttet den rådne aftale, i stedet for at gå imod regeringens nyliberale og reaktionære plan.

"Aftale" om kommunal økonomi 2011

Nulvæksten effektueres

Af Henrik Herløv Lund

Det er ikke en aftale, men et diktat, der udhuler kommunernes økonomi og gør kommunerne til administrator af VKO's økonomiske politik. Men Kommunernes Landsforening har været forbløffende tavs, skriver økonomien Henrik Herløv Lund

Kæmpedemonstration den 8. juni ved folketinget mod VKO krisepakken.

Med den indgåede "Aftale" mellem regeringen og KL om "Kommunernes økonomi i 2011" har regeringen fået effektueret sin politiske aftale med Dansk Folkeparti om nulvækst i kommunerne. Der er derfor ret beset ikke tale om nogen aftale, men et diktat, som tilmed garneres med yderligere stramninger af det straffesystem, som VKO allerede i finanslovsaftalen for 2008 indførte, hvis kommunerne overskred regeringens udgifts – eller skatterammer.

Alt i alt indebærer denne økonomi"aftale" en yderligere indskrænkning af kommunernes økonomiske råderum og dermed af det kommunale selvstyre, som efterhånden mere og mere erstattes af rollen som administrator af regeringens økonomiske politik.

Først og fremmest betyder den indgåede økonomi"aftale" en voldsom udhuling af kommunernes økonomi. Der må i 2011 ikke være nogen realvækst, men nettotilgangen af flere brugere, navnlig ældre, samt stigende behov på det sociale område, kræver en realvækst på 1,5 til 1,7 pct. årligt, hvis blot nuværende standard i de kommunale serviceydelser skal opretholdes. Dvs. at kommunerne tilføres øgede midler i størrelsesordenen 3 til 5 mia. kr. årligt.

Når kommunerne nu ikke /tilføres disse ressourcer, tvinges de til at frigøre ressourcer til de flere ældre og stigende behov gennem besparelser enten på ældre og socialområderne selv eller på andre velfærdsområder, navnlig dagin-

stitutioner og folkeskole. Dvs. velfærd vil blive krast nedskåret, hvis og når det pågår gennem 3 år.

Så store besparelser gennem flere år kan umuligt gennemføres uden om personalekontoen, og mange kommuner vil da givet også være indstillet på at hugge til med det samme og få bragt den største udgiftsposten – lønnen – ned. Forudsættes det, at en forholds-mæssig del af besparelsen i kommunerne fordeles på løn, svarer det til en samlet årlig lønbesparelse 2011 til 2013 på 2 til 3 mia. kr. om året, hvilket igen svarer til omkring 4 til 6.000 stillinger.

Aftalen om kommunernes økonomi 2011 indeholder som anført ikke flere ressourcer til kommunerne uanset stigende antal bruger og behov. I stedet fokuseres der fra regeringsside selvkært i aftalen på begrænsning af udgiftsstigninger og budgetoverskridelser, navnlig på nogle af de områder, hvor der også har været de største udgiftsstigninger og budgetoverskridelser i de senere: Det specialiserede socialområde og specialundervisning.

Det må anerkendes, at opgavedelingen og styringen af områderne har et medansvar for stigningerne og overskridelserne. Fx synes der på begge områder i et vist omfang at være tale om, at kommunerne har "klippet hinanden" i forbindelse med salg og køb af pladserne kommunerne imellem, efter at kommunerne overtog disse områder i forbindelse med strukturreformen. En forstærket statslig regulering her vil således kunne hjælpe.

Men: Der er på begge områder også tale om, at udgiftsstigningerne skyldes

stigende antal brugere og/eller stigende behov dvs. altså skyldes gode, solide objektive årsager. Når aftalen på det specialiserede socialområde for udsatte børn, unge og voksne alligevel ikke indeholder flere midler hertil, kan konsekvensen blive krasse besparelser fra kommunernes side og nedskæring af servicen overfor nogle af samfundets svageste.

Det samme gælder specialundervisningsområdet. Med en mere fornuftig opgavedeling og styringsmodel på området, hvor folkeskolen tilførtes yderligere midler til at løfte opgaven, kunne brugen af specialskoler givet reduceres uden serviceforringelse. Men med det økonomiske pres på kommunerne generelt under nulvækst er der tværtimod udsigt til at tilbageflytning af specialundervisnings elever til folkeskolerne bliver en ren spare – og nedskæringsøvelse om at indføre en "specialundervisning" i discountudgave. Elever, som tidligere selvfølgelig blev sendt på specialskole, vil nu blive sendt til specialundervisning i folkeskolerne. Og elever, der tidligere modtog støtte specialundervisning på folkeskolerne, sendes nu ned i normalklasserne, hvilket både forringer undervisningen for dem selv og for "normaleleverne".

Alle vil således få forringet undervisning: De støttekrævende elever såvel som "normalklasserne". Hvilket ganske givet vil få afvandringen af velfungerende og bogligt stærke elever fra folkeskolen til privatskoler til at stige.

I betragtning af, at det er den værste "økonomiaftale" for kommunerne i mands minde, har der været forbløffende stille fra KL under den nye formand, højresocialdemokraten Jan Trøjborg, KL har givet ikke haft noget alternativ til at tiltræde regeringens "aftale", men har ikke løftet sin opgave med at åbne befolkningens øjne for både den voldsomme nedskæring af velfærden og den voldsomme indskrænkning af det kommunale selvstyre, som regeringens nulvækstplan medfører.

Grækenland – Spanien:

Der varsles generalstrejker!

En bølge af masseprotester udvikler sig i Europa under overskriften: Vi vil ikke betale de riges krise

At lade almindelige mennesker betale er omdrejningspunktet i EU's plan i et forsøg på at redde Euroen ud af den dybe økonomiske krise, som udvikler sig ovenpå den internationale finanskrisen. Monopolernes økonomiske transaktioner og spekulationer kender ikke landegrænser, og truende statsbankerot kan brede sig som en løbeild igennem de utallige uigennemsigtige økonomiske forhold til andre lande.

Denne frygt ligger især bag Tysklands og Frankrigs ”bekymring” for en græsk bankerot. De kender kun én vej, og det er at forsøge at kaste nye byrder over på den arbejdende befolkning. Nyliberale ideer om først og fremmest at skære ned på udgifter til den offentlige sektor og dens ansatte, mens de kvadrer begejstret om at ’slanke den’ - med lønnedgang og beskæring af pensioner og i det hele taget forringelse af offentlig service.

En egentlig masse-protestbevægelse udvikler sig på denne baggrund i land efter land i hele EU.

Tyngden og inspirationen har været protest og strejkebevægelsen i Grækenland som står over en statsbankerot. Igen og igen er masserne gået på gaden med protester, strejker og i nogle lande tidsbegrænsede generalstrejker, der siger nej til at betale for kapitalens krise. I Tyskland og Spanien er netop gennemført store mobiliseringer. I England planlægges protester. Og i Grækenland forberedes endnu en general-

strejke.

Og protesterne fortsætter i hele EU. Der gives ikke slutsignal, for unionens og kapitalens nyliberale offensiv kører videre på fuldt tryk. Modstanden mod både kapitalen og dens union vokser hurtigt.

Grækenland: Mobilisering til generalstrejke 29. juni

Den 29. juni varsler de største fagforbund indenfor både den private og offentlige sektor igen en fælles generalstrejke i protest mod EU's og Den Internationale Valutafonds (IMF) omfattende nedskæringskrav. Forbundene med tilsammen 1,3 millioner medlemmer retter strejken imod regeringens nye EU- og IMF-inspirerede lovdekret, som netop er kørt igennem i parlamentet. Samtidig med vedtagelsen af denne var der omfattende arbejdsnedlæggelser i den offentlige transportsektor.

Den nye lov forværrer bl.a. arbejdsforhold og pensioner. Pensionsalderen skal hæves til 65 år for alle og den øger ansattes egenandel til pensionen.

Privatiseringen af vejene har ført til bompengge på 3-5 euro, selv på korte strækninger.

Grækenland er udsat for en fattigdomsekspllosion, hvor folk sættes på gaden. Tvangsauktioner og arbejdspladser som fyrrer eller lukker. Inden året er omme forventes det at arbejdsløsheden er oppe på 20 %.

Monopolernes græske ”chok-kur” er blevet mødt med en alsidig mobilisering i den arbejdende befolkning. De græske arbejdendes beslutsomme kamp har været og er en stor inspiration for arbejderklassen i hele EU.

Virkeligheden i Grækenland er et mylder af daglige kampe og protester. Da et busselskab fordoblede priserne, gik folk på busserne og nægtede at betale mere end gammel pris.

Effektiv generalstrejke i Spanien den 17. juni

En anden af EU's dødssyge økonomier er den spanske. Torsdag den 17. juni gennemførte spanske fagforeninger

en 24 timers generalstrejke, der blev fulgt af omkring 10 millioner. De to hovedfagforeninger UGT og Comisiones Obreras vurderede, at mere end 80 % af de ansatte havde nedlagt arbejdet.

Ved et massemøde i Madrid udtalte faglige ledere, at der vil komme yderligere aktioner såfremt regeringen ikke trak sine angreb på de arbejdsløse tilbage.

Den socialdemokratiske regering fik for nylig gennemtruffet en arbejdsmarkedsreform med forringelser for de arbejdsløse, som skal ”gøre det spanske arbejdsmarked mere fleksibelt”. Det betyder f.eks. stramninger med bortfald af understøttelse, såfremt man nægter at modtage det regeringen kalder ”acceptable job”. Arbejdere, der appellerer deres fyring, vil heller ikke længere kunne modtage lønudbetaling under deres appelsag til retten har talt.

Spanien er det land i EU med den største arbejdsløsheds rate.

En dages generalstrejken – den første i et årti- var også en advarsel til regeringen forud for EU topmødet om fredagen under det spanske formandskab.

Tyskland: 45.000 demonstrerede imod ”sparepakke”

45.000 protesterende samledes den 12. juni i henholdsvis Berlin og Stuttgart under parolen: ”Vi vil ikke betale for jeres krise” mod Angela Merkels upopulære krisepakke.

I deres opråb hed det bl.a.:

”Vi er med vores løsning: ”Vi betaler ikke for jeres krise” en del af en europæisk social modstandsbevægelse. Den tyske regering forstærker trykket på andre europæiske lande med en forarmelsespolitik og genoplivning af nyliberalismen.”

Også i Tyskland har bankerne modtaget milliard tilskud (500 milliarder euro) samtidig med at nye angreb udover Hartz IV sættes ind. En reform som gør at man som blot lidt længere tids arbejdsløs er mere end fattig og blot kan opretholde livet på et eksistensminimum.

Den israelske 'lempelse' af blokaden mod Gaza er et propagandanummer

Af Kommunistisk Politik

Den israelske magt over internationale medier har overbevist den zionistiske stat om at den kan slippe godt fra mord, løgn og krigsforbrydelser

Det internationale pres mod apartheidstaten Israel har aldrig været større end efter den uprovokerede massakre den 31. maj på det tyrkiske nødhjælpsskib 'Mavi Marmara', der dræbte mindst 9 tyrkiske aktivister, heriblandt en ung mand med dobbelt tyrkisk og amerikansk statsborgerskab.

'Mavi Marmara' var en del af den internationale flotille af skibe, der med mere end 800 aktivister fra omkring 40 forskellige lande ville bringe mad, medicin og andre forsyninger til Gazas hårdt prøvede befolkning. Den skulle bryde Israels ulovlige og folkeretsstridige blokade, der sammen med dets illegale og krigsforbryderiske krig mod Gaza omkring nytår 2009 har skabt en humanitær katastrofe i den lille tætbyggede enklave på omkring halvanden million mennesker.

Det omfattende pres har fået Israel til at gennemføre et propagandastunt, der skal få verden til at tro, at blokaden mod Gaza nu blødes kraftigt op, så gazaborgernes mest basale behov nu vil blive dækket.

Det er imidlertid meget langt fra sandheden, selvom Israels mentor og beskytter USA har stillet sig tilfreds.

Mediefup

Den engelske pressemeddelelse om 'lempelsen' fra den israelske premierminister Benjamin Netanyahus kontor den 17. juni fortalte, at det var en beslutning truffet på et møde i det israelske sikkerhedskabinet, – der er kernen i den israelske regering.

Det viser sig at være ren vildledning. I virkeligheden blev der ikke truffet nogen bindende beslutning på dette møde, hvad der fremgår af den israelske

avis Ha'aretz reportage samme dag:

"Premierministerens kontor meddelte tirsdag, at sikkerhedskabinetet havde besluttet at mildne Israels blokade af Gaza-ribben, men det viser sig, at der ikke blev truffet nogen bindende beslutning på dette kabinetsmøde.

Premierministerens kontor udsendte en pressemeddelelse på engelsk efter mødet, som også blev sendt til udenlandske diplomater, og den var helt forskellig fra meddelelsen på hebraisk. Ifølge den engelske tekst blev der på mødet truffet beslutning om lempelse, men i den hebraiske udgave blev en sådan beslutning slet ikke nævnt."

Der er altså tale om endnu et bedrag mod verdensoffentligheden. Efterfølgende skal der skabes indtryk af, at blokaden faktisk bliver lempet, uden at der er tale om substantielle ændringer, selvom der nu offentliggøres en liste over "forbudte" varer, som aldrig tidligere har kunnet ses.

Blokaden må ophæves helt

- Vi må have blokaden ophævet fuldstændigt, siger talsmanden for FN's nødhjælpsorganisation UNRWA Christopher Guinness til Reuters:

- Den israelske strategi er at få det internationale samfund til at tale om en sæk cement her, og et projekt der. Vi må have fuld og uhæmmet adgang gennem alle overgange.

Guinness er ikke sikker på, at det nye israelske system vil gøre det lettere for UNRWA at sikre, hvad der kan gå gennem blokaden.

- Listen over bandlyste varer er et bevægeligt mål. Vi har aldrig fået at vide, hvad der var bandlyst, og hvad der ikke var det. Israels blokade blev til en blokade mod FN.

Guinness tilføjede, at Israel må åbne

Karni lastterminalen nord for Gaza, som er stor nok til at tillade industrielle laster af cement, byggematerialer og hjælp til at passere ind i Gaza. Nu henvises lastbiler til en langt snævrere passage.

Brussels-tribunalet vil have israelske mordere på anklagebænken

Den folkelige krigsforbryderdomstol Brussels-tribunalet vil have de ansvarlige for massakren på Mavi Marmara og gerningsmændene bragt for en domstol.

I et interview med forfatteren Victor Thorn siger et af medlemmerne af tribunalets ledelse Dr. Ian Douglas:

- Israel er ikke længere i stand til at fortsætte folkemordet mod det palæstinensiske folk, i det mindste ikke uden at det får følger. Modige mennesker som dem på Mavi Marmara vil fortsætte forsøgene på at bryde det israelske kvælergreb på palæstinenserne og afsløre dets propaganda.

- Det internationale samfund må

afbryde alle økonomiske forbindelser, annullere al militær koordination og alle kontrakter, og indstille alle diplomatiske, akademiske og kulturelle forbindelser med Israel indtil zionisme anerkendes som en racistisk ideologi og praksis.

Ian Douglas refererede til et udsagn fra den amerikanske professor og Israel-ekspert Norman Finkelstein og erklærede:

- Norman Finkelstein sagde for nylig, at Israel nu er en sindssyg stat med 300 atomspræghoveder. Han har ret, og det er på tide, før der sker noget, man ikke tør forestille sig, at verden tager hånd om denne massive trussel, som Israel repræsenterer. *Macbeth er en passende analogi: Israel har så meget blod på hænderne, at det ser spøgelses overalt, og kun kommer videre ved nye drab.*

Israel: Indstil FN-undersøgelse

Israel har i mere end tres år overtrådt og tilsidesat den ene FN-resolution efter den anden, alt sammen med amerikansk blåstempling.

Nu forlanger Israels regering, at FN indstiller en uafhængig undersøgelse af massakren på Mavi Maramara og mordene på de ni aktivister. Israels krigsminister Ehud Barak siger efter et møde med FN's generalsekretær Ban Ki-moon, at han har bedt organisationen om at suspendere planerne om en undersøgelse af israelernes afvisning af seks nødhjælpskibe.

- Vi gav udtryk for vores umiddelbare holdning, at så længe (...) ny flotiller forberedes, så er det sandsynligvis bedst at skrinlægge en FN-undersøgelse i et stykke tid, siger Barak.

Den zionistiske minister siger, at det er rigeligt, at Israel har udpeget et fem mand stort panel med to udenlandske observatører, som skal undersøge aktivistdrabene:

- Vi går i gang med vores selvstændige undersøgelse, som vi mener er klart uafhængig, pålidelig, troværdig og skal have lov til at begynde arbejdet.

'Ved hjælp af bedrag', hedder en gammel bestseller om den hemmelige israelske tjeneste Mossads globale virksomhed.

Gaza's humanitære katastrofe

Af Saleh Al-Naami

Mens Israel hævder, at der ikke er nogen humanitær krise i Gaza, er der reelt tale om en katastrofe, fastslår Saleh Al-Naami

Passagerer udvekslede satiriske bemærkninger, da de hørte nyhederne i den taxa, de kørte i søndag morgen, da den israelske regering for første gang siden indførslen af blokaden mod Gaza besluttede at tillade passagen af nye artikler. Blandt disse var mayonnaise, ketchup, snøreband, knapper, nåle, sikkerhedsnåle og sytråd. Israels beslutning var en skydeskive for mange vittigheder fra passagerer på vej fra byen Deir Al-Baleh til Gaza By. Indtil denne søndag morgen blev disse varer set som en trussel mod Israels sikkerhed. At løfte forbuddet er "udtryk for Israels ønske om at lindre lidelserne for de palæstinensere, der bor i Gaza" - ifølge den israelske hærs talsmand, general Eitan Ben Eliyahu.

I en kaffebar i Al-Remai distriktet i Gaza by erklærede en ung mand sarkastisk:

- Når det har taget mere end tre et halvt år at tillade sytråd og knapper at slippe igennem, så vil det sandsynligvis tage syv år før de tillader tøj. Cement kan vi glemme alt om.

Omar Shaaban, der er ekspert i international økonomi og står i spidsen for den palæstinensiske tænketank Institut for Strategiske Studier, advarede mod faren ved Israels beslutning:

- Når folk i USA og England hører, at Israel endelig har tilladt mayonnaise og ketchup, som er luksusvarer, vil de tro, at alle andre varer er til rådighed i Gaza. Det er bedrageri.

Shaaban fortalte bladet Al-Ahram Weekly, at "godt 8000 varer blev importeret til Gaza før blokaden. Tallet er faldet til nogle få dusin, hvad der viser de tragiske betingelser, blokaden har forårsaget".

Shaaban peger på en anden fælde i

**Stop belejringen af Gaza nu!
Stop den amerikanske hjælp til Israel!
Foto: ANSWER-koalitionen**

Israels påstand om, at der ikke er nogen humanitær krise i Gaza: -Hvad er den videnskabelige definition på en humanitær krise? spørger han: - Defineres den kun som fødevarerknaphed? Der er andre sundheds, sociale, psykologiske og sikkerhedsfaktorer, der bør tages i betragtning.

Han bemærker, at forud for blokaden oplevede Gaza ikke nogen knaphed på fødevarer i modsætning til det billede, som Israel nu forsøger at tegne om at Gaza altid har lidt afsavn. Man klarede sig rimeligt og til tider med fremgang, forklarer Shaaban.

- Blokaden havde fra starten som mål bevidst at svække Gaza, argumenterer han. - Mens en del varer smugles gennem tunneller, har flertallet af palæstinensere ikke råd til købe dem, fordi de er blevet forarmede.

Ifølge en rapport fra det palæstinensiske statistiske centralkontor lider 50 % af børnene i Gaza af anæmi og underernæring. Desuden er en million palæstinensere afhængige af humanitær nødhjælp for at overleve.

80 % af Gazas befolkning lever under fattigdomsgrænsen, mens arbejdsløsheden er nået op på 65 %, ikke mindst blandt unge og universitetsuddannede. Gennemsnitsindkomsten pr. dag pr. person er kun 2 dollars.

Blokaden har også tømt lagrene af 88 typer af livsvigtig medicin, såsom psykofarmaka, medicin til blodsygdomme, leversygdomme og modermælksstatning. Der mangler også 120 typer medicinske forsyninger, bl.a. katedre, materialer til kemoterapi og kirurgisk tråd.

Rapporten afslører, at 90 % af drikkevandet i Gaza-striben er uegnet til menneskeligt brug, og det eneste fungerende kraftværk i Gaza har mistet 60 % af kapaciteten med gennemsnitlige strømafbrydelser på 10 timer om dagen.

Den palæstinensiske økonom Hamed Gad fremhæver, at blokaden næsten komplet har udslettet al industri i Gaza-Striben. Gad fortæller, at ud af 3.900 fungerende fabrikker før blokaden er nu kun en håndfuld i drift på grund af mangel på råstoffer. Han tilføjer, at de få fabrikker, der stadig er i drift, er afhængige af materialer smuglet ind gennem tunnellerne.

Samtidig, fortsætter Gad, er et stort antal Gaza-beboere afhængige af landbrug for deres levebrød, og det er en sektor, der er blevet ødelagt af blokaden på grund af mangel på kunstgødning, insektmidler og forsyninger af nylon, vandslanger og såsæd. Situationen fremmer spredningen af plantesygdomme, der truer høsten af afgrøder i nogle områder.

Videre fastslår Gad, at gennemsnitslønnen er faldet med mere end 50 % i Gaza-striben sammenlignet med tallene fra 1999, hvor den nåede op på 1.750 dollar pr. år. I dag er den nede på 850 dollars årlig.

Priser i Gaza-striben er også højere end gennemsnitspriserne i Israel, skønt gennemsnitsandelen pr. individ i Israel ifølge bruttonationalproduktet er 21.000 dollars – det vil sige 24 gange højere end tallet i Gaza. Eksporten fra Gaza er gået fuldstændig i stå, og importen er faldet til mindre end 700 millioner dollars, hvoraf 70 % er indsmuglede varer fra Ægypten via tunnellerne.

Ifølge Benzinstationsforeningen beløber det daglige behov for brændstof i Gaza sig til 350.000 liter brændstof fra solenergi, 120.000 liter benzin, 350 ton naturgas og 350.000 liter industrielt brændstof til kraftværkerne. Men som følge af blokaden er importen af solenergi faldet med 74 %, af benzin med 79, af naturgas til husholdningsbrug med 71 %.

Samtidig har FN's Afdeling for Koordinering af Humanitære Affærer (AKHA) rapporteret, at Israel ikke har levet op til sin forpligtelse over for FN's generalsekretær Ban Ki-Moon om, at man ville tillade import af alt det byggemateriel, der var behov for, til to

projekter under FN's opsyn. AKHA slog fast, at Israel i alt kun har ladet 17 % af det nødvendige byggemateriale til de to projekter slippe ind, på trods af det faktum, at Israels statsminister Binyamin Netanyahu og forsvarsminister Ehud Barak personligt har forsikret, at man ville tillade alt nødvendigt materiale til projekterne at nå frem.

AKHA har også afsløret, at Tel Aviv ikke har gennemført sit løfte til den franske præsident Nicolas Sarkozy om at tillade passage af nødvendigt byggemateriel til genopbygning af Al-Quds Hospitalet, der blev ødelagt i 2008-2009 krigen mod Gaza, da det blev angrebet af israelske tanks opstillet i den vestlige del af Gaza By. Sarkozy har personligt to gange telefoneret til Netanyahu for at anmode om passage for materialerne.

Generalkommissær Filippo Grandi fra FN's flygtningekommission bekræfter, at forholdene i Gaza er utålelige og bemærker, at 1.5 millioner, heraf 1 million registrerede flygtninge, betaler prisen for blokaden.

I et interview med den palæstinensiske avis Al-Quds udtaler Grandi, at Israel ikke svarer på opfordringer fra FN om at slutte blokaden og tilføjer, at Israel i det mindste burde tillade, at nok byggemateriale slap igennem til at genopbygge det, der blev smadret under Israels seneste krig mod Gaza-striben og i årene forud for den. Han kritiserer Israel for at afvise disse "minimumskrav".-Blokaden mod Gaza Striben er uacceptabel, og politikken med sporadisk at tillade en sæk mel her og lidt udstyr der efter en lang og kompliceret proces er uacceptabel, mener Grandi: -Halvanden million mennesker kan ikke leve på den måde.

Han fortsætter, at selvom tunnellerne letter nogle af virkningerne af den israelske blokade, så er det "en illegal økonomi", der vil have farlige følger for stabiliteten og sikkerheden i området.

Ifølge Ziyad Zaza, vicestatsminister

Melbourne 5 June 2010. Foto Takver, Flickr

og økonomiminister i den afviste regering i Gaza, er listen over varer, som Israel nyligt har tilladt at slippe ind i Gaza, en spøg, som håner befolkningen og fordrejer realiteterne. Zaza siger til Weekly, at Israel forvrænger og opdiger virkeligheden i et forsøg på at aflede opmærksomheden fra den brutale blokade af Gaza.

Han kræver afslutning af blokaden en gang for alle og tilladelse til passage af varer, især cement og stål, de grundlæggende materialer for industri og landbrug – og tilladelse af al import og eksport mellem Gaza og verden.

Zaza anmoder verden om ikke at tillade Israel at fortsætte blokaden og understreger, at via sådanne "groteske" beslutninger som at tillade nål og tråd forsøger Tel Aviv at afværge vreden verden over sammen med presset for at afslutte blokaden.

Han insisterer på, at den økonomiske blokade må hæves og grænserne genåbnes – og understreger, at Israels forsøg på at bedrage verden ikke vil lykkes, da de lidelser, blokaden har forårsaget, ikke kan holdes skjult.

Oversat af Kommunistisk Politik efter uruknet.info 18.juni 2010

Kinesiske industriarbejdere retter ryggen!

De kinesiske arbejdere udnyttes groft af multinationale selskaber og af det kinesiske borgerskab, som kontrollerer det såkaldte kommunistparti. Men arbejderne slår nu tilbage

En strejkebølge har i flere uger raset henover det sydøstlige Kina. Særligt ramte er japanske og andre asiatiske monopolkoncerner i Tjajin og Guangdong.

Arbejderne har organiseret "vilde" strejker på trods af den korporative kinesiske fagbevægelse. Folkets Dagblad, organ for revisionistborgerskabet, har været tvunget til at indrømme at fagforeningerne ikke har "evnet at sikre sig tillid blandt arbejderne", og at de har udført et dårligt job.

Der er blevet sat ekstra fokus på de

horrible arbejdsvilkår i mange kinesiske industricentre efter at 12 arbejdere ved Foxconn, som blandt andet producerer iPhone for datagiganten Apple, alene i 2010 har begået selvmord. Efter internationale protestkampagner mod Apple og Foxconn, har selskabet øget lønningerne med op til 66 procent. Det

giver en antydning af, hvilken enorm profit de kinesiske arbejderes gratis merarbejde genererer.

Kina er i dag blevet verdens produktionsfabrik nummer ét, med hundreder af millioner arbejdere tilknyttet industrien. Dette industriproletariat har nået så langt, at de er begyndt at vise deres gigantiske muskler som organiseret klasse. Håbløsheden som selvmordene er udtryk for, viger nu for kampvilje og klasseorganisering.

Arbejderklassen har gennemskuet de røde fraser fra det gennemkorrupte pampervælde i Beijing og Kinas "kommunistiske" parti. Det socialimperialistiske borgerskab i Kina og de internationale monopoler, som har fået grønt lys til at udsuge Kinas ressourcer og arbejdskraft, har al grund til at frygte fremtiden.

Nettmagasinet Revolusjon

EU-parlamentet nedlægger forbrugervenlig fødevaremærkning

Der kommer ingen trafiklysmærkning på fødevarer. EU-parlamentet fik banet vejen for en svært sammenlignelig mærkning

Trafiklysordningen supplerer angivelser af indhold med en farve, rød, gul eller grøn, alt efter hvor meget af indholdet, der er i varen. Er der meget sukker i en vare, i forhold til anbefalet daglige indtagelse, får varen et rødt lys. Er der kun lidt eller intet sukker, vil den få et grønt lys.

Hjerteforeningen, Kræftens Bekæmpelse, Diabetesforeningen og Forbrugerrådet anbefalede trafiklysmærkningen. British Medical Association, hollandske, engelske, tyske og græske forbrugerorganisationer talte varmt for den. En australsk undersøgelse fandt, at fem gange så mange forbrugere kunne forstå og bruge trafiklysmærkningen i forhold til industriens mærkning, GDA, skriver EUobserver.

Alligevel lykkedes det industrien at påvirke EU-parlamentarikerne i en

StopGDA.EU er en kampagne mod EUs mærkningsordning fra den danske fødevarerindustri og forskellige interesseorganisationer.

sådan grad, at EU-parlamentet onsdag i Strasbourg forkastede forslaget om trafiklys. Det bliver heller ikke muligt for forbrugerne at undgå at købe fisk fra truede bestande, så vel som det heller ikke skal fremgå, om et produkt er genmodificeret. De mærkninger blev nemlig også stemt ned sammen med muligheden for nationale mærkninger.

Til gengæld bliver det muligt at se næringsindholdet af sine popcorn, når man er i biografen.

- Afgørelsen viser, at flertallet i Europa-Parlamentet ser ud til at have givet efter for den massive lobby fra den europæiske fødevarerindustri. Vi sender nu en stærk appel til Ministerrådet om at lytte til forbrugerne og arbejde for, at portionsstørrelserne bliver mere reali-

stiske, siger Forbrugerrådets formand Camilla Hersom på rådets hjemmeside - Det er en kamp op af bakke at sikre forbrugernes rettigheder, siger Søren Søndergaard og konstaterer, at forbrugerne tabte flere afstemninger i EU-parlamentet den 16. juni.

"Trafiklys", national selvbestemmelse over mærkning og frivillig mærkning fra fødevarer-producenternes side blev alt sammen kasseret på onsdagens afstemning i Strasbourg.

- I EU kommer markedet før mennesket, og det er en kamp op af bakke at sikre forbrugernes rettigheder. Det blev bekræftet i afstemningerne, hvor et flertal i EU-parlamentet gav efter for fødevarerindustriens intense lobbyvirksomhed. Nu må det danske folketing vise sig sin opgave voksen og afvise enhver mærkning af fødevarer i Danmark, som vildleder forbrugerne, siger MEP Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen mod EU.

Folkebevægelsen mod EU

Bolivia – Same old story

*Evo Morales -
revolutionær eller
reformist?*

Bolivia er Latinamerikas fattigste land. 63% af den 8,5 mio. store befolkning lever i fattigdom. Det er generelt den oprindelige ”indianer”befolkning der udgør denne procentdel. Landet har Latinamerikas næststørste naturgasreserver, og er derfor af stor interesse for USA’s imperialisme. Landets mineralrigdomme har skabt en betydningsfuld mineindustri. En lang og hård klassekamp har skabt et klassebevidst lag af minearbejdere, som hævdes at være Latinamerikas mest revolutionære.

”Gas-krigen” og Evo Morales

Bolivias naturgasreserver har skabt grundlag for intens klassekamp i landet. I 2003 begyndte ”gas-krigen”, som var et udtryk for befolkningens vrede over kapitalisternes rovdrift på landets naturgas. Efter at 60 protestaktivister blev myrdet af hæren i byen El Alto nær af hovedstaden La Paz, tog protesterne nye højder. Strejker og demonstrationer lammede landet, og den daværende præsident Gonzalo Sánchez de Lozada blev tvunget på flugt. Han blev erstattet af Carlos Mesa, som lovede mere statslig kontrol med landets naturgas. Men det ekstremt mobiliserede folk stod fast på kravet om fuld nationalisering af landets naturgasreserver, og Mesa blev i 2005 også tvunget af magten, efter at hovedstaden var blevet totalt afspærret af civile blokader.

Bakket op af de sociale bevægelser i landet, blev Evo Morales (formand for såkaldte Movimiento al Socialismo, ”Bevægelse mod Socialisme”), valgt til landets præsident. Med 53% af stemmerne blev han landets første indianske præsident. Han havde vundet på løftet om fuld nationalisering af den omstridte naturgas, og havde ført sig frem med en aggressiv retorik overfor ”yankee’erne”. I medierne blev han hyldet som ”USA’s værste mareridt”, og andre gik endda så langt som at kalde ham ”Che Guevaras genkomst”.

Ord uden indhold

Morales og MAS’ opskrift på et socialistisk samfund er følgende tre valgløfter: Nationalisering af landets naturgas, ændring af grundloven til fordel for den indianske befolkning og legalisering af kokaplanten (der er populær hos de fattige da det giver en euforiserende og sultlindrende effekt). Disse tre ting skal ifølge MAS være grundlaget for at stadfæste arbejderne og de undertrykte magt, fordrive imperialismen og afskaffe kapitalismen.

Men ”nationaliseringen” har ikke betydet en reel nationalisering. Det statslige olie- og gasselskab YPFB kontrollerer bare mindst 51% af aktierne i landets 5 største olie- og gasselskaber, og derudover dominere administrationen af selskaberne. Der sidder stadig - efter ”nationaliseringen” – kapitalister og tjener fedt på udplyndring af naturgasen. Kernen i problemet eksisterer stadig.

Morales lovede at fordrive de transnationale selskaber. Dette er ikke sket. Tværtimod lader det ind i mellem til, at Morales står mere på selskabernes side end folkets. Det kom til udtryk i april, da minearbejdere besatte de multinationale selskabers kontorer i protest imod deres elendige arbejdsforhold. Morales regering indsatte væbnede styrker imod arbejderne og stoppede aktionen. Dette viser tydeligt Morales anti-revolutionære og klasseforræderiske linje.

Der er trods alt skabt visse positive resultater i Morales’ regeringsperiode, som f.eks. den øgede indflydelse hos den oprindelige (indianer-)befolkning. Men denne fortjeneste er ikke Morales’ men de udenomsparlamentariske

kampe (strejker, blokader, demonstrationer) det bolivianske folk har udkæmpet med sved og blod.

Den ”fredelige overgang til socialisme”

Den reformistiske linje som Morales står på, har gang på gang spillet fallit i kontinentets anti-imperialistiske historie. Et klassisk eksempel på dette (ud af rigtig mange), er Salvador Allendes regering i Chile. Allende ønskede en ”fredelig overgang til socialisme”, og førte en anti-revolutionær og reformistisk politik. I 1973 blev Allende væltet af et amerikansk iværksat militærkup, den fascistiske diktator Pinochet blev placeret på magten og Chile gennemgik frem til 1990 en periode med folkemord og fascistisk terror.

Dette beviser revolutionens og bevægningens nødvendighed. Under den reformistiske proces står folket ubevæbnet overfor klassefjenden, og kontrarevolutionen har frit spil. Bl.a. derfor er den eneste måde for de undertrykte at tilkæmpe sig magten, at forsvare sig selv og sine retfærdige krav med våben i hænderne.

Over hele kontinentet

I Latinamerika er de reformistiske og parlamentariske illusioner langt fra døde. Tværtimod bevæger en ny reformistisk, pseudo-socialistisk og anti-revolutionær bølge sig over kontinentet. Morales indgår i et åndeligt broderskab med Venezuelas Hugo Chavez og Rafael Correa i Ecuador, og er gået med i det latinamerikanske handelsfællesskab ALBA, der skal fungere som markeds-mæssig modvægt til USA.

Denne bølge er måske et udtryk for fornyet latinamerikansk modstand imod US-imperiet. De kan fremme de latinamerikanske landes nationale selvstændighed, men én ting er sikkert – Det er kun det latinamerikanske folks væbnede revolution der kan fordrive imperialismen, og realisere socialismen i Latinamerika.

"Uskyldens årti til skyldens årti"

Af Høgni Hoydal

Høgni Hoydal er formand for det færøske parti Republikanerne og medlem af folketinget. Dette er hans tale ved afslutningsdebatten 2. juni 2010

Jeg forstod her til morgen, at statsministeren har planer om at flytte til Færøerne, for han sagde jo i afslutningen af sin tale, at han ville bygge sit etagehus på klippegrund. Han skal være hjertelig velkommen. Jeg vil sige, at kúrir kemur eftir kæti og tramin eftir marglæti. Det er et ældgammelt færøsk ordsprog, som statsministeren sikkert forstår, og som løst oversat betyder, at bekymring kommer efter kådhed og djævelskab efter overforbrug. Det er jo generationers dyrekøbte erfaringer, der ligger i disse ord.

I Færøerne har vi bare siden anden verdenskrig gennemgået mindst tre store kriser og haft tre store kollaps, aldrig på grund af mangel på penge, men hver gang på grund af for mange penge, der blev pumpet ud i en overophedet økonomi, og som blev brugt til at gavne de få og også til at nedfiske vores eget naturlige grundlag med subsidier osv. Disse kriser har været udløst af en blind tro på, at man med fiktive værdier eller med danske bloktilskud kunne bygge en selv bærende økonomi, og at man dermed lagde ansvaret fra sig for at bygge en varig økonomi for vores kommende generationer.

Det er vel også erfaringen fra den globale finanskrisen, som alle gennemlever

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

nu, og den deraf afledte økonomiske krise og den åbenbare globale ressourcetekrise. Vi har jo set en uhørt spekulation med og nærmest manisk tro på fiktive værdier, der bare i virkeligheden har omfordelt alle værdierne i verden til de få, på bekostning af de mange.

I alle lande, også i de nordiske lande, er det så fællesskabet og demokratierne der har skullet rydde op og betale regningen for finanskapitalens fremfærd. Indtjeningen blev privatiseret, men regningen nationaliseret, spekulationen er global, men oprydningen er national. I visse lande kunne man jo fristes til at sige, at man næsten har levet efter Ronald Reagans gamle devise, altså både i de enkelte statskasser og også i de private firmaer: Jeg er holdt op med at bekymre mig om underskuddet, det har nu vokset sig så stort, at det kan stå på egne ben.

DOKUMENTATION

Statsministeren var noget mere bibelsk i sin redegørelse her til morgen, vil jeg sige. Det var noget med de syv fede år, der så afløses af de syv magre, og nu skal vi så bare vente på, at vi får syv fede år igen. Sådan forstod jeg i hvert fald hans sætninger om de milde vinde, som globaliseringen havde sendt mod Danmark og omverdenen, som nu var blevet afløst af en tsunami og et mørke, som nu ville slippe sit greb. Jeg har nu svært ved at behandle kriseerfaringerne som bare et midlertidigt naturkatastrofelignende fænomen, der er kommet udefra, altså at systemet midlertidigt er gået ned ligesom en computer, og at det nu bare gælder om at skrue lidt på strømforsyningen og rense nogle kredsløb, og så kan vi reboote systemet igen. Jeg synes, det bærer præg af for meget status quo og for lidt quo vadis, altså hvor skal vi hen?

Jeg synes hellere, vi bør se på kriseerfaringerne som et historisk knudepunkt, hvor man næsten kunne sige, at vi igen står i overgangen fra, skal vi kalde det

et uskyldens årti til skyldens årti. Altså at det første årti i dette århundrede byggede på en ukritisk væksttro, en lovprisning af de finansielle spekulanter, neoliberalt tankegods, en udskyldelse af regningen til fremtidige generationer og en ignorance over for de sociale og økonomiske konsekvenser af den globalisering, der bare var for spekulanterne eller de finansielle mørkemænd.

Det har også været en tro på en endimensional udenrigspolitik, altså det, som bliver kaldt en aktivistisk udenrigspolitik, som også har bestået i, man kan sige en legitimering af krigsdeltagelse, invasioner i andre lande, og det mener jeg også er en slags uskyldsramme, man har sat om det, hvor man ikke har været åben og ærlig over for de tragiske konsekvenser, som krigen fører med sig, for både det krigsramte folk og de soldater, der udsendes.

Vi opretholder et billede af, at krig er sådan en slags højteknologisk, civiliseret konfliktløser, som ikke har de gyserlige konsekvenser, som jo alle oplever, når maskerne falder og tæppet trækkes fra. Det ser vi både i Irak, i Afghanistan og ikke mindst nu i Gaza, hvor det internationale samfund stadig væk vægrer sig ved at tage de store konsekvenser af, kan man sige den sorgens dialektik, der foregår i Gaza, sidst med angrebene på de her aktivister, der prøvede at få nødhjælp ind til Gaza.

Maskerne er faldet for mange ting under finanskrisen, også med krigsdeltagelsen, og vi har ikke gjort op med årsagerne til krisen. F.eks. har vi haft den store skattedebat her i dag, og vi taler altså stadigvæk om at beskatte menneskelig aktivitet, arbejde, værdifrembringelse, almindelige mennesker skal betale afgifter af enhver forbrugsgode, men hvilken beskatning lægger vi egentlig på finanskapitalens fremfærd?

Vi beskatter alt, der skaber værdier, men død kapital, der flyttes, beskattes meget lidt, og på samme måde beskattes naturressourceudnyttelse – de fælles naturressourcer, der udnyttes af de

Hogni Hoydal

enkelte, beskattes meget lavt. Det tror jeg bliver en hovedbestanddel i at gøre op med den struktur, der har skabt den finansielle og økonomiske globale krise.

Ligesom mas-kerne er faldet i verden, så falder maskerne også lidt for det her såkaldte rigsfællesskab. Det vil jeg rose statsministeren for, han er lidt mere kontant i sin udmelding her, end vi har hørt før. Vi har jo altid hørt, at det er ligeværdige parter og færingerne bestemmer selv osv., men statsministeren siger jo her, at der f.eks. i hvalfangstspørgsmål og på en lang række andre områder er divergerende interesser for Danmark, for Færøerne og for Grønland, og der vil de danske interesser vinde, også på vigtige områder. Det er forståeligt, men det er ikke acceptabelt for Færøerne og for Grønland.

Hvalfangstspørgsmålet er et spørgsmål om, at rettigheden til at udnytte sine ressourcer er så vitalt for Færøerne og Grønland, at vi ikke kan leve med, at Danmark så på rund af EU og på grund af internt pres bliver nødt til at sige: Det må vi gå imod. Det siger bare så meget, som at selvfølgelig, som statsministeren siger, kan vi stå sammen i det internationale samfund, men det kunne vi lige så godt gøre som tre selvstændige aktører, der havde hver sin stemme i udenrigspolitiske anliggender, f.eks. i IWC, hvor Færøerne og Grønland kunne arbejde for, kan man sige de interesser, vi har, og hvor Danmark så kunne stå frit til at tage sine konsekvenser.

Vi har også set maskerne falde lidt i nogle udtalelser fra statsministeren, når det gælder udviklingen i færøsk politik, hvor vi jo gentagne gange har hørt, at I nu bare skal tage hjem og blive enige, så skal I nok få det, som I vil have det. Nu er alle de færøske politiske partier enige om et forslag til en færøsk grundlov. En grundlov, der simpelt hen fastsætter de demokratiske strukturer på Færøerne, siger, at det færøske folk har hele bestemmelsesretten, at lovgivnings-

magten ligger i Færøerne, den udøvede og den dømmende magt, og så kan vi så vælge at uddelegere det til Danmark, hvis vi har lyst. Det er simpelt hen essensen i denne grundlov. Den fastsætter også nogle rettigheder for de enkelte borgere, selvfølgelig, den fastsætter rettigheden til ressourcerne osv., så alt i alt er det et meget fremsynet arbejde, som alle partier er enige om.

Men nu ser vi så, at det her med, at færingerne bestemmer selv, nok ikke helt er sådan i virkeligheden, for statsministeren har sagt, og hr. Søren Espersen har sagt, at statsministeren nu skal i samråd for at sige:

Det her går jo ikke, det kan man ikke, og det må man ikke. Og så får vi jo stadfæstet her, at det jo er sådan, at færingerne nok kun bestemmer selv, så længe vi bestemmer det, som Danmark har bestemt i forvejen. Det viser denne sag. Og det synes jeg ville være meget uheldigt, hvis sagen om den færøske grundlov angribes på grund af nogle meget, meget nationalistiske og indsnævrede fortolkninger af det danske riges historie, forholdet til Færøerne og Grønland, for det her er virkelig et stort fremskridt, hvor alle partier på Færøerne er enige, det er vi for resten også i hvalsagen og en lang række andre sager, hvor der så kommer nogle konflikter, som man så må løse på en civiliseret måde.

Ideen bag, at vi arbejder på selvstændighed i Færøerne, er jo ikke den, at vi har noget imod Danmark, det er simpelt

hen for at få vores egen stemme, vores eget ansvar i det internationale samfund og for at kunne gå efter ikke bare de interesser, vi har som enkeltation, men også de interesser, vi har sammen med de andre nordatlantiske nationer som Norge, Island og Grønland, f.eks. i spørgsmålet om klima, om ressourcer, om havmiljø, om hvaler osv., og det ville være et stort fremskridt, hvis vi kunne komme dertil, og ville også, kan man sige øge ansvaret i forholdet mellem Danmark og Færøerne og Grønland, og det ville også øge ansvaret internt i det færøske politiske system, hvor man ikke kan leve med, at man konstant fejler tingene ind under gulvtæppet og siger:

Det er jo Danmarks skyld. Vi bør tage det ansvar selv og selv føre vores politik, og jeg håber, at statsministeren, når nu han løfter sløret for de virkelige magtforhold i rigsfællesskabet, også vil gå det skridt at sige: Jamen det er jo fint nok. Det ville være udmærket. På samme måde bliver vi også hele tiden nødt til, hvis vi skal skabe en selvberende økonomi i Færøerne, at modernisere vores samfund, vores kultur og vores sprog, og det er det, selvstændighedskampen handler om og også om at få en bæredygtig økonomi, der ikke hviler på arbejdsfri indtægter fra Danmark eller på lånte penge fra udlandet, det har vi set har ført til de store katastrofer, hvor vi har gennemgået den samme proces, som Danmark nu står i, som vi nu også delvis står i, og som hele verden oplever i disse dage.

Ekspertter til Færøerne: Hold jer fra EU

Ekspertpanel vurderer, at EU-medlemskab ikke vil være en fordel for Færøerne

Da Danmark blev medlem af EU i 1973, valgte Færøernes selvstyre at blive udenfor. Selvstyret har bedt et internationalt ekspertpanel se på, om det er hensigtsmæssigt for landet, skriver den norske avis ABCNyheter.

Ekspertpanelet vurderer, at EU-medlemskab af flere årsager vil være

dårligt for Færøerne. Landet vil miste suveræniteten på fiskeriområdet, hvilket vil være risikabelt for den færøske fiskeribranche. Det vil betyde store restriktioner på bl.a. hvalfangst og fuglejagt. Medlemskabet vil betyde store udgifter til administrativt arbejde og medlemsbidraget vil i sig selv være en stor udgift.

Ekspertpanelet anbefaler i stedet aftaler fra sag til sag med EU.

Et stort menneske, en klassekæmper er død

"Polle", Poul Erik Pedersen, Esbjerg, tidligere Ribus-chauffør, er død 70 år gammel, og med ham et stort menneske og en klassekæmper gået bort. Men erindringen om den seje og ligefremme vestjyde kan ikke viskes ud. Rigtig mange lærte først Polle at kende under Ribus-strejken for 15 år siden, som udviklede sig til en af de allervigtigste arbejdskampe i Danmark. Vel nok den allervigtigste med udgangspunkt i en enkelt arbejdsplads efter 2. verdenskrig.

Efter murens fald lugtede borgerskabets blod og iværksatte sin nyliberale privatiseringsbølge, og

Ribus-kampen startede som en kamp for ordnede arbejdsforhold imod udliciteringens følger med forringelse af løn og arbejdsforhold. Den udviklede sig til hele den danske arbejderklasses kamp imod udlicitering og privatisering.

Polle havde en rolle af stor betydning under den lange, flotte arbejdskamp. Som en solidarisk klippe, der ikke gjorde så meget væsen ud af sig selv, men var med til at fastholde og udvikle solidariteten imod Ribus, der blev borgerskabets eksponent for privatiseringsvanviddet - koste hvad det ville.

Tilbage står omridset af et fint og solidarisk menneske, besjælet af sejhed og varme, et ligefremt menneske overfor alle, en klassekæmper af den helt rigtige slags, som vakte respekt og inspirerede andre.

Æret være Polles minde

Henning Paaske Jensen

RiBus-chaufførerne i Esbjerg strejkede imod en udlicitering, der betød direkte løn- og forringelser. Strejken varede 268 dage

Ud i år

Så blev dansker nummer 33 dræbt i Afghanistan. Forsvarsministeren udtaler arrogant, at soldaterne selv kender risikoen, mens hun behændigt forbigår sit eget politiske ansvar.

Danmark indtager en klar førsteplads, når det gælder tab i forhold til indbyggertal. Årsagen er, at vi har en regering og opposition, der reelt er USA's lakajer og stiller danske soldater til rådighed for USA's krige i de farligste områder såsom Helmandprovinsen.

Men Nato bløder voldsomt i Afghanistan. Derfor snakker USA om tilbagetrækning og lader deres krigsherrer og narkobaroner afholde "fredsråd" med lokketoner til det succesrige Taliban, der dog afviser al forhandling, så længe Afghanistan er besat af fremmede tropper.

Uanset holdningen til Taliban og andre afghanske modstandsgrupper så er det eneste demokratiske at overlade Afghanistan til afghanerne selv. Derfor må 2010 være det år, hvor Danmark stopper sin selvgede deltagelse i krigsvanviddet i Afghanistan og bruger menneskeliv og penge mere fornuftigt.

Carsten Kofoed
Frit Afghanistan Blog

Landsknægten
Kapitalens tro følgesvend,
om faglig, parlamentarisk, -
eller hvor den ellers er placeret -
er sin herre så tro i ét og alt
at når denne går sin undergang i møde
ved folkets fælles styrke, -
vil man se landsknægten søge nye veje,
nye muligheder, for at tjene
den nye opstående socialisme, -
men alt håb ude -
Parasitter af denne karakter
får det velfortjente stempel
pålydende: - fredløs

N.B.

Der er dømt sofa

Så er der VM i bold. Det hungrende fodboldfolk har adgang til 6 timers fodbold om dagen under de første 2 ugers indledende puljekampe. Hertil kan lægges tid til optakt og evalueringsudsendelser. Pressen har da heller ikke sparet på forventningerne: Hysteriet er blevet kørt i stilling. Selv en inkarneret fodboldfreak som mig selv har opnået en del lede ved den megen dækning. Det gælder specielt medierenes dækning af det danske landshold. Man mangler vel snart kun at få oplyst størrelsen på Jon Dahls underbukser.

Nuvel; det lykkedes FIFA at få de fleste rigtige hold med, hvilket er af stor betydning for reklame-

indtægternes størrelse – og det er i sidste ende alfa og omega for arrangører og værter. Frankrig måtte således kvalificere sig ved hjælp af endnu en guddommelig hånd. Der var ikke noget at tage fejl af: Thierry Henry måtte benytte samtlige 5 fingre i en scoringsituation i forlænget spilletid, hvilket blev dokumenteret fra samtlige TV-vinkler efterfølgende. Desværre for modstanderne, som dermed ikke kvalificerede, men til glæde for FIFA, som meget nødtigt ville undvære det millionstore entusiastiske fodboldpublikum – og potentielle forbrugere.

Det er nok af netop den grund, at FIFA ikke ønsker TV-dommere med udøvende magt. Det vil jo fjerne muligheden for at manipulere med resultaterne.

FIFA har grundlæggende set 2 argumenter mod TV-dommere. Den ene er den praktiske side: Det vil tage for lang tid, hvilket er noget sludder. Amerikansk fodbold – som

puddsig nok stort set kun spilles med hænderne – benytter flittigt TV-dommere uden synderlig forsinkelse. Det andet argument bygger på det charmerende ved den menneskelige faktor: Det gør kendelserne mere spontane. Undskyld mig: Hvori består denne charme? Som fodboldinteresserede synes jeg, at udfaldet af en kamp skal afgøres indenfor ram-

merne af reglerne. Snyderi, bedrag og svinde (herunder korrupsion) bør elimineres.

Så forstå det dog Diego Maradona og Thierry Henry med flere: Fodbold spilles med fødderne – undtaget målmændene forstås. Det har de nogle gange svært ved at forstå, hvilket den britiske kee-

per, Green, tilsyneladende ikke havde fanget, da han lukkede USA ind i kampen med det resultat, at vi nu risikerer at skulle martres med denne krigsliderlige nation efter de indledende runder; mens andre glæder sig over, at par hundrede forbrugere i det forjættede land fortsat følger reklamespottene.

Ellers er VM jo en kærkommen lejlighed til at lære værtslandet samt andre deltagende nationer lidt bedre at kende. Det er jo umuligt at skjule fattigdommen og ulighederne i dette tidligere apartheidland; men det lykkes behændigt medierne at holde det på behørigt afstand. De mange sikrede turistområder fremstår som værende udenfor enhver risiko, hvilket muligvis er korrekt; men kriminaliteten, nøden og uligheden i resten af landet gemmes grundigt væk.

Reno

Holland jubler da Danmark scorer...

Kommunistisk Politik i farver – og i sommerferien

En kæmpetak til alle ...

der har været med til at sætte kulør på Kommunistisk Politik og bidraget til indkøbet af en ny digtryk-maskine. Resultatet kan allerede ses i dette nummer.

Foreløbig vil forside og bagside være i farver - og resten af bladet i bedre og mere læsevenlig kvalitet.

Næste nummer af KP – nr. 14,2010 - udkommer som normalt om 14 dage, fredag den 9. juli i uge 27. Men derefter bliver der tre ugers mellemrum til nr. 15, der udkommer den 30. juli (uge 30), og nr. 16, der er på gaden den 20. august (uge 33). Derefter fortsætter udgivelsen som normalt hver 14. dag, i alle ulige uger.

Redaktionen

OKTOBER BOGBUTIK København Egilsgade 24, Kld. 2300 København S

35 43 49 50

Torsdag i ulige uger 15-19
og efter aftale

Oktober Bogbutik Fyn Skibhusvej 100 5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld. 8000 Århus C

Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Oakland: Israelsk skib forhindret i at lodse

*Historisk sejr på havnen i
Oakland, Californien*

I en historisk aktion uden fortilfælde blokerede mere end 800 faglige og lokale aktivister portene til havneanlægget i Oakland tidlig morgen søndag, hvad der fik havnearbejderne til at nægte at gå igennem blokaden, som de har ret til ifølge deres overenskomst, i stedet for som planlagt at tømme et israelsk skib.

En mæglingmand blev tilkaldt, da havnearbejderne ikke ville bryde blokaden, og et forhandlingsmøde blev gennemført på den nærliggende Mærsk parkeringsplads. Men forligsmanden måtte bekræfte, at det ville være usikkert for havnearbejderne at tage sig ind på dokken. De kan derfor ikke idømmes en straf for at nægte at lodse skibet.

Jesse Ghannam fra Free Palestine Alliance erklærede:

- Dette er i sandhed historisk. Aldrig før er et israelsk skib blevet blokeret i USA.

Aktionen er en protest mod den israelske massakre på nødhjælpsaktivister i internationalt farvand for tre uger siden og en solidaritetsaktion for at tvinge Israel til at ophæve den barbariske og folkeretsstridige blokade af Gaza. Målet var en 24-timers-blokade.

Den blev organiseret i løbet af ti dage, da det blev kendt, at et israelsk skib ville anløbe havnen i Oakland, den sjette største i USA. En bred aktionskomité med deltagelse af lokale faglige organisationer og solidaritetsgrupper stod for mobiliseringen. Svenske, norske og sydafrikanske havnearbejdere har annonceret boykot af israelske skibe i denne uge.

Det internationale havnearbejderforbund har en stolt tradition for internationale solidaritetsaktioner - bl.a. i 1980'erne mod apartheidregimet i Sydafrika.

*Blokade af israelsk skib i Oakland
Foto: ANSWER-koalitionen*

Verden ifølge Latuff

Zionistiske pirater til lands og til vands